

РЕШЕНИЕ

№ 749

гр. София, 11.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 23.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **7493** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. с изх.№ 02-060-2600/571 от 26.06.2013г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, мотивирани с това, че противоречи на Наредба № 11/03.04.2008г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планински райони” и мярка 212 „Плащане на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” ПРСР, тъй като дружеството не е извършвало дейност през 2011г., което е видно от публикувания в Търговския регистър годишен финансов отчет. Жалбоподателят не оспорва, че за тази година, както и следващата 2012г. не са подавани заявления от дружеството като сочи, че дейността му е била „блокирана” от бившия му управител, предвид което се позовава на разпоредбата на чл.15 от Наредба № 11/03.04.2008г. Претендира се отмяната на оспорения акт и присъждане на направените в производството разноски. В съдебно заседание жалбоподателят редовно и своевременно уведомен, не се представлява.

Ответникът по жалбата - заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, чрез юрк.Д. в писмена молба по делото от 14.11.2013г. оспорва

жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание ответникът редовно и своевременно уведомен, не се явява и не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С подадено на 29.05.2009г. общо заявление за плащания на площ У. 06/220609/22622 за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и националния бюджет на Република Б., жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане по схемите и мерките на общата селскостопанска политика по мярка 211 „Плащания на фермери за природни ограничения планинските райони” от програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. Видно от приложената към заявлението таблица жалбоподателят е земеделски стопанин с У. 183183 и стопанисваната от него земеделска площ е включена в системата за идентификация на земеделските парцели.

Във връзка с установени застъпвания до кандидата е изпратено писмо изх.№ 01-062/2119 от 16.09.2009г., с което е уведомен, че следва да представи документ, доказващ правното основание за ползване за всяка застъпена площ, която потвърждава. От жалбоподателя е попълнена декларация и към нея е представено споразумение по чл.37в, ал.1 ЗСПЗЗ и чл.73, ал.2 ППЗСПЗЗ, доказващи правното основание за ползване за БЗС 16897-18-4.

Производството за издаване на административен акт за прекратяване на многогодишния ангажимент е започнато поради неспазване на поетия през кампания 2009 петгодишен ангажимент по заявление с У. 06/220609/22622 за извършване на земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район в съответствие с чл.4, т.2 от Наредба №11/03.04.2008г., който създава задължение за извършване на земеделска дейност в съответния район за период най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане. При извършване на административни проверки на основание чл.37 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ е установено, че за кампания 2011г. жалбоподателят не е заявил участие по мярка 211, с което не са спазени изискванията на чл.4, т.3 от Наредбата. За образуването на административното производство, на основание чл.26 АПК жалбоподателят е уведомен с писмо изх.№ 02-060-/571 от 19.04.2013г. на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ, получено от него на 15.05.2013г., като му е указано, че в случай, че не е съгласен с посоченото в него, може да представи доказателства, относими към изложените констатации на ДФЗ.

В отговор на полученото уведомление, при ответника е входирано писмо от С. К. – управител на [фирма], по същество възражение, с вх.№ 02-060-2600/571 от 22.05.2013г., в което се посочва, че дружеството за периода 2010-2012г. е срещнало редица затруднения, тъй като от единия от двамата управители на дружеството – М. С. М., са укрити договорите за аренда, договорите за наем, счетоводна и друга документация, поради което управителя на дружеството П. С. К. се е обърнал към

ДФЗ за информация какви земи е декларирало дружеството за подпомагане в периода от 2007г. до 2010г. Поради укриването на горепосочените договори е заявено, че дружеството е било възпрепятствано да заяви за подпомагане земеделски площи за кампания 2011г. по мярка 211. През 2010/2011г. управителят М. М. била прекратила договори с арендодатели на дружеството, за който факт дружеството узнало едва през лятото на 2012г., като в подкрепа на изложеното във възражението са представени нотариални покани, протоколи, заповед за възложена ревизия, набор от документи за публикуване на нулев ГФО за 2011г. и др. Поради наличието на посочените обстоятелства, квалифицирани като форсмажорни, е направено предложение да бъде удължен срока, в който дружеството може да декларира имотите, за които не е подадено заявление за съответната година и по този начин да бъдат изпълнени поетите от юридическото лице ангажименти по мярка 211 със заявление У. 06/220609/22622.

Производството е приключило с издаване на оспорения акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. Поетият през 2009г. петгодишен ангажимент се прекратява във връзка с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27.01.2011г. и на основание чл.14, ал.1 от Наредба № 11/03.04.2008г. В мотивите е прието, че след като въз основа на извършени административни проверки на основание чл.37, ал.2 ЗПЗП е установена липсата на заявено участие за кампания 2011г. по мярка 211, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008г. за условията и реда за прилагане мярката не са спазени законовите изисквания на чл.4, т.2 и т.3 от Наредба №11/03.04.2008г, според която кандидатите за подпомагане „...подават заявление за подпомагане с декларираны площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане“. Посочено е също така, че на основание чл.14, ал.1 от Наредбата земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелствани райони или части от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си по мярката.

Оспореният акт е съобщен лично на С. П. К. на 01.07.2013г., видно от стр. 2-ра на акта /л.301-302/.

При така установеното от фактическа страна прави следните изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок. Оспореният акт е получен на 01.07.2013г., а жалбата срещу него е подадена на 12.07.2013г., видно от доказателствата на л.430 от делото.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. За установяване компетентността на лицето, подписало писмо изх.№ 02-060-2600/571 от 26.06.2013г., са приети Протокол № 16/31.03.2011г., Протокол № 17/07.04.2011г. и Заповед № 03-РД/606 от 21.02.2013г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с която на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ С. Б. К. по т.4 са делегирани правомощията да издава и подписва уведомителни писма за прекратяване на многогодишните ангажименти по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони”.

Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл.11а ЗПЗП/. Разплащателна агенция,

съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на ЗПЗП е „процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз”.

За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрирана система за администриране и контрол /И./, на основание Регламент /ЕО/ № 796/2004 г. на Комисията и чл. 30 и сл. ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, в която се регистрират заявленията за подпомагане по съответните схеми и мерки и посредством която се извършват административни проверки по заявленията.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. Жалбоподателят е уведомен писмено за започване на административното производство и с направените предварителни констатации, по които му е дадена възможност за представяне на становище и доказателства.

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) №1698/ 2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода 2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред които е и мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за Б. като държава-членка.

Съгласно чл.14 от Наредба № 11/03.04.2008г., земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си. Въз основа на тази разпоредба е издаден оспорваният акт.

Основният довод на жалбоподателя е, че обстоятелствата, които са възпрепятствали дружеството да продължи да изпълнява поетите ангажменти по мярка 211, са обективни и се дължат на форсмажорни обстоятелства, предвид това, че единият от управителите на дружеството е укрил от съдружниците документация от съществено значение.

В чл.15, ал.1 от Наредба № 11/03.04.2008г. е предвидено, че разпоредбите на чл.14 не се прилагат, ангажиментът се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин помощ в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства. Съгласно чл.15, ал.2 случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства

/документи, издадени от компетентен административен орган/ се съобщават в писмена форма на ДФЗ - РА от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него или наследило го лице в рамките на 10 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него или наследилото го лице е в състояние да направи това.

В конкретния случай, от една страна не са налице изключителни или форсмажорни обстоятелства, тъй като същите са изчерпателно изброени в разпоредбата на § 1, т.3 от ДР на Наредбата и конкретният случай не попада между тях. Освен това, по делото липсват данни да е спазена предвидената в чл.15, ал.2 процедура, подробно описана по-горе. Следва да бъде отбелязано и обстоятелството, че съгласно представеното към подаденото на 29.05.2009г. общо заявление за подпомагане У. 06/220609/22622, удостоверение изх.№ 20090513104316/13.05.2009г. на Агенцията по вписванията, отразяващо актуалното състояние на дружеството към тази дата, същото се представлява от управителите П. С. К. и М. С. М. – заедно и поотделно. Волеизявленията на търговските дружества се изразяват чрез органите, които по закон и съобразно с вписванията в търговския регистър осъществяват представителство на юридическото лице. В дружеството с ограничена отговорност управителят организира и ръководи дейността и го представлява съгласно закона и решенията на общото събрание – чл.141, ал.1 и ал.2 от Търговския закон. Предвид това не може да бъде възприет довода в жалбата, че са налице форсмажорни обстоятелства, обуславящи приложението на чл.15, ал.1 от Наредба № 11/03.04.2008г.

С оглед изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена, а претендираните от жалбоподателя разноски не следва да му се присъждат. На основание чл.143, ал.4 АПК претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. На основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.8 във връзка с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. с изх.№ 02-060-2600/571 от 26.06.2013г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: